

Motion till riksdagen 2020/21:1712

av **Ida Drougge (M)**

Regleringsgiljotin

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en regleringsgiljotinsprocess och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

2010 motionerade riksdagsledamoten Johnny Munkhammar (M) i Sveriges riksdag om att införa en regleringsgiljotin i syfte att ge företagare möjligheten att enklare och bättre bedriva sina verksamheter.

Det har nu gått tio år sedan dess, och mycket har hänt: Regelbördan för företag har blivit allt större och mer betungande. Sverige och världen hade behövt mer av Johnny Munkhammar, men 2012 satte cancern tyvärr stopp för det. I syfte att hedra Johnnys minne och hans principfasta och pragmatiska idéer och för att föra dem vidare har jag därför valt att motionera i Johnnys ställe. Texten nedan är exakt så som Johnny formulerade den 2010. Världen och Sverige har ändrats, men Johnnys idé om en regleringsgiljotin behövs allt mer!

I svensk politik och samhällsdebatt råder idag bred enighet om behovet av fler och växande småföretag. I de mindre företagen skapas de nya jobben, men det är ofta också deras innovationer som utmanar de stora och skärper konkurrensen.

Sverige har, enligt flera olika bedömningar, ett gott företagsklimat. Världsbanken, World Economic Forum, IMD och Heritage Foundation ger Sverige i sina årliga bedömningar ständigt bättre betyg.

Skatter och avgifter har sänkts, marknader har avreglerats, nya sektorer har öppnats för företagande. På senare år handlar det sistnämnda inte minst om hushållsnära tjänster, sjukvård och apotek.

Men det finns mer att göra. Vi behöver fortsätta reformera arbetsmarknaden så att den bättre passar mindre företag och inte är utformad för ett fåtal storföretag. Sektorer, som omsorg, kan fortfarande öppnas mer för företagande. Skatter och avgifter kan fortfarande förbättras.

Men även regleringsbördan bör fortsätta minska. Detta har också en tydlig och för många företagare välkommen av Regeringsförklaringen. Man kan välja olika strategier för att lyckas med detta.

En metod som föreslogs av Globaliseringsrådet, och har varit känd även tidigare, är så kallade solnedgångsregler. Det vill säga att regleringar är temporära, att de löper ut vid en given tidpunkt – såsom efter fem år – ifall inte någon aktivt driver deras behållande, som i så fall kräver ett nytt beslut. Denna metod bör beaktas vid införande av nya regleringar. Men när det gäller att minska mängden gamla regleringar finns en annan metod, som prövas av många snabbt reformerande tillväxtländer – regleringsgiljotinen.

Man definierar en mängd regleringar, ofta de som har någon inverkan på företagens förutsättningar, och ställer tre frågor om var och en:

Är den nödvändig?

Är den laglig?

Är den företagsvänlig?

Varje reglering som klarar alla tre frågorna förs till kategorin behålla. Varje reglering som missar någon av de två första förs till kategorin avskaffa. Och de regleringar som klarar de två första men inte den tredje förs till att revidera.

Proceduren måste naturligtvis anpassas till förutsättningarna i varje enskilt land, inte minst avseende det beslutsfattande systemet. Ofta kan arbetsmarknadens parter spela en konstruktiv roll som involverade parter.

Ungern, Mexiko och Korea har använt regleringsgiljotinen. Makedonien, som är en reformtiger och stiger som en raket i index över ekonomisk frihet, har tillämpat denna metod. Även Serbien och Kroatien har anammat den. Det vanliga är att mellan 20 och 50 procent av samtliga definierade regleringar avskaffas. Effekterna har varit tydliga. I Korea ökade de utländska direktinvesteringarna kraftigt och över en miljon nya arbetstillfällen skapades.

Även om Sverige har bättre förutsättningar än just dessa länder, kan en regleringsgiljotinsprocess som utförs av ett oberoende råd eller kommitté, vara en effektiv form av prövning, för att minska vår regleringsbörda och risken för skadliga regleringar.

Ida Drougge (M)